

вертьори. И затова, войниците, които патрулират покрай морето, нѣматъ леката походка и будното внимание на граниচারитѣ отъ планинитѣ. Тамъ опасността може да се яви внезапно и на всѣка крачка, тукъ — единъ погледъ къмъ морето и вече се вижда, има ли нѣщо или нѣма. И войниците всѣкога си вървятъ спокойно и бавно, минаватъ по самата черта, до която стига водата, защото тамъ пѣсѣкътъ е прибѣхтанъ и по-лесно се върви. Малки вълни ритмично прошумяватъ наблизо и до самитѣ нозе на войниците пѣната се разстила върху пѣсѣка, като бѣла тантела. Морето е всѣкога хубаво, въздухътъ е пропитъ съ соления дѣхъ на риба. Кучетата, които придружаватъ патрула, щомъ излѣзатъ отъ делтата на Кара-Су, каточе започватъ да скърбятъ за дивеча и за горитѣ, не се отдѣлятъ настрана и лениво и апатично вървятъ въ самитѣ стѣпки на войниците. Но и тѣ сж свикнали съ морето и за нѣкоя кора хлѣбъ, захвърлена далечъ срѣдъ вълнитѣ, готови сж да направятъ и най-студената баня.

По-внимателни ставатъ войниците, когато има буря. Случва се често тогава морето да изхвърли нѣкоя лодка или дори гемия. Ако това не стане, отъ нѣкое далечно корабокрушение вълнитѣ може да довлѣкатъ добра и скѣпа плячка: буре съ кокосово масло или съ маслини, нѣкоя каса съ лимони или съ